

"חסדי אשר חנה וחייה"

"הלא פרס לרעב לזומך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם"

חלוקת מזון וסיוע לנוקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

דבר נשיא העמותה:

עמותת "חסדי אשר חנה וחייה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנוקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנוקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים העמוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיזה- 052-3128456
ליפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזיר מס 31% עבור תרומות

זמני כניסת השבת:

כניסה:	יציאה:
16:24	17:22
16:20	17:20
16:10	17:19
16:06	17:19

פרשת תולדות

תקציר הפרשה - תולדות

יעקב ועשו (כה, יט-לד)

עשרים שנה חיכו יצחק ורבקה לילדים. השניים מרבים בתפילה, הקב"ה שומע לתפילתו של יצחק, ורבקה הרה. רבקה מרגישה דבר מוזר בהריונה, הלכה לשאול את ה' ונאמר לה שיש לה תאומים. ראשון נולד אדמוני ושעיר עשוי. ואחריו אוהו בעקבו, יוצא יעקב. עשוי איש שדה אוהב צייד. ויעקב איש תם יושב אוהלים. יצחק מאמין בעשוי, ומקרבו מתוך תקוה גדולה. רבקה, מעדיפה את יושרו ותמימותו של יעקב. (לפי המדרש האירוע קרה ביום פטירת אברהם אבינו). עשוי חוזר עייף משדה, ורואה את יעקב מבשל נזיד עדשים. עשוי מבקש מיעקב להלעיטו מהתבשיל. יעקב מציע נזיד העדשים תמורת הבכורה. עשוי הרעב בז לבכורה, והוא ממחר לקבל את ההצעה בשבועה.

יצחק יושב בגרר (כו, א-יא)

רעב בארץ. יצחק מגיע לגרר, ה' נגלה אליו ואומר לו. לא לרדת מצרים ולהישאר בארץ. הקב"ה מבטיח לו את כל הברכות שהובטחו לאברהם על ירושת הארץ והקמת אומה גדולה. יצחק קובע את מושבו בגרר. לשאלת אנשי המקום אודות רבקה, הוא אומר כי היא אחותו. אבימלך עוקב ומגלה שהינם זוג הוא קורא ליצחק ומתרעם על כך שהציג את האישה כאחותו. יצחק מסביר שחשש לחייו. אבימלך מפרסם צו מלכותי לפיו אין להציק או להרע ליצחק ולרבקה.

קנאה ומשטמה בארץ פלשתים (כו, יב-כה)

יצחק בגרר. ברכת ה' מלווה אותו והוא מתעשר מאוד. אבימלך מבקש ממנו להתרחק. יצחק מקבל את הבקשה ויורד לשבת בנחל גרר. אולם הקנאה והמשטמה של אנשי פלשתים רודפת אחריו. כאשר עוסקים עבדיו בחפירת בארות, הם מגלים מהר מאוד כי יש מי שעמל לסותמם. יצחק ממשיך ומתרחק פעם אחר פעם, עד שפוסקת תופעת סתימת הבארות, והוא מתיישב עם כל מחנהו בבאר שבע.

יצחק ואבימלך כורתים ברית (כו, כו-לג)

הקב"ה נגלה אל יצחק ומבטיח לו כי יגן עליו ויברכהו. יצחק מודה לה' בהקמת מזבח. אבימלך יוצא אליו ומבקש לפייסו ולכרות עמו ברית שלום. יצחק מעלה טענות קשות בפני אבימלך על היחס לו זכה בארץ פלשתים. אבימלך ויצחק כורתים ברית שלום לדורות.

עשוי (כו, לד-לה)

עשוי מנסה להרשים כאיש משפחה ונישא בגיל ארבעים. הנשים שמביא עשוי הביתה גורמות מורת רוח רבה ליצחק ולרבקה.

יעקב זוכה בברכת יצחק (כז, א-מא)

יצחק חושש כי יום מותו קרוב. ומבקש מעשוי שיצא להביא ציד. ויזכה לברכה מיוחדת, רבקה שומעת את הדברים. היא קוראת לבנה יעקב ומצווה עליו ללכת וליטול את הברכות במקום עשוי. רבקה מלבישה אותו בבגדיו עשוי. היא מכינה גדי עיזים כפי שיצחק אוהב, יעקב נכנס ליצחק, ומציג את עצמו כעשוי תוך שהוא משתדל לא לומר שקר. יצחק מבקש למשש את גופו. ומכריז "הקול קול יעקב והידיים ידי עשוי". יצחק אוכל ושותה מהמטעמים, ומעניק ליעקב את הברכות, יעקב יוצא ומיד מגיע עשוי, כשמציג עשו את עצמו, אוהזת חרדה גדולה את יצחק. הוא מבין שמשמייים לא נתנו לו להעניק את הברכה לעשוי שמתמלא חמה ופורץ בזעקות שבר. ומבקש מאביו לברכו גם ברכה. עשוי גומר בליבו להרוג את יעקב מיד כשאביהם ילך לעולמו, ומספר את הדבר למקורביו.

יעקב בורח מהבית (כז, מב-מו, כח, א-ה)

רבקה מגלה כי עשוי זומם להרוג את יעקב. היא מצווה מיד על יעקב לברוח לפדן ארם, אל משפחתה. במקביל היא פונה אל יצחק ומתארת בפניו את הסבל הרב שגורמים לה נשי עשוי בנות הארץ, ומעלה את חששה שגם יעקב ייקח אישה מבנות הארץ. יצחק קורא ליעקב ומצווה עליו ללכת אל פדן ארם ולמצוא לו אישה מבנות לבן בן בתואל אחי רבקה. בהזדמנות זו מברך שוב יצחק את יעקב.

עשו (כח, ו-ט)

כששומע עשוי את סלידתם של אביו ואמו מבנות כנען, הוא מחליט לקחת אישה נוספת מבנות המשפחה - את מחלת בת ישמעאל. אך התורה רומזת כי עשוי כדרכו מוסיף רשעה על רשעתו - נשאר עם נשותיו הרשעות ונושא אישה נוספת רשעית אף היא.

מפניני הפרשה

"ואלה תולדות יצחק... אברהם הוליד את יצחק..." (כה-יט)

אומרת הגמרא "איזהו מטבע של אברהם אבינו? זקן וזקנה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד אחר" אברהם אבינו רצה שיזכרו את הנס שה' עשה לו ולשרה, שלמרות שהיו זקנים, ובדרך הטבע לא יכלו להוליד, נעשו כצעירים וילדו בן. כך לא יוכלו להוציא על יצחק כאלו הוא, חלילה, פגום בייחוסו. (מתוק האור)

"רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי... ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא" (כה-כא)

טעם שחזר הכתוב להודיע זה – לא להשמיענו בת מי היא, אלא ללמד זכות על רבקה. לפי שאומר בסמוך 'ויעתר לו ה' – לו ולא לה, שלא יחשב הדבר לצד פחיתות רבקה ח"ו, כי לא ראויה היא שישמע אליה ה' – לזה הקדים לומר **בת בתואל**, לומר כי זו היא הסיבה למה שהעתיר ה' ליצחק, כי הוא בן אברהם והיא בת בתואל. וכפל לומר **הארמי מפדן ארם** – להעיר כי נתכוון באמרו **הארמי** 'הרמאי', כי אם נתכוון לכנותו לשם עירו. הרי הוא אומר. והכוונה בזה – לצד שלא נתפרסם רשעותו בעולם, בא להודיע כי רשע היה, ובאמצעותו לא הוכשרה תפלת רבקה כתפלת יצחק. ואמרו **אחות לבן**, ללא צורך נוסף, שכבר ידענו אלא הטעם הוא – שבא ללמד זכות על רבקה, בראותנו שילדה בן רשע מובהק. ותאמר: איך מבטן ברוך יצא ארוך? כי זה הוא סיבה לדבר – היותה **אחות לבן הארמי** – פרוש: הרמאי, בתוספת רשע על אביו. ולזה יצא עשו. וזולת זה, צאצאיה היו יוצאים צדיקים, כי צדקת גמורה הייתה. (האור החיים הקדוש)

"ויתרוצצו הבנים בקרבה..." (כה-כב)

אומר רש"י: כשהייתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר, יעקב רץ ומפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודה זרה, עשוי מפרכס לצאת. מה הכוונה בדבריה של רבקה: אם התינוק העומד להיוולד מפרכס לצאת לעבודת אלילים, "למה זה אנוכי? הסבר דברי רבקה נעוץ במאורע, שארע שנים לפני כן – שאליעזר נשלח ע"י אברהם למקום מרוחק מאוד, כדי להביא אישה ליצחק. אברהם שלח את אליעזר למרחק אדיר כזה, כוון שלא רצה לקחת ליצחק אישה מבנות הכנעני, אלא מבנות משפחתו, כדי שילדו בנים הגונים. אברהם השביע את אליעזר על כך. כעת חוששת רבקה, שכל המאמץ הגדול היה לשווא – התינוק שעומד להיוולד לה, רוצה לעבוד עבודה זרה, אם כן אין היא, לכאורה, טובה יותר מכנענית. כך ניתן להבין את דברי רבקה: "אם כך" – אם תינוק מפרכס לצאת לעבודת אלילים, "למה זה אנוכי" – למה – צריכים היו לקחת דווקא אותי ולא כנענית? (מתוק האור)

"ויקראו שמו עשו... ויקרא שמו יעקב..." (כה-כג)

שמו של יעקב ניתן לו ע"י הקב"ה, ועל ידי אביו, יצחק. שמו של עשוי ניתן לו ע"י "הכל", כלומר – כך כולם, כל אנשי המקום, קראו לו, ע"י ששנו לד עשוי בשערו. איך זה, ששמו של התינוק עשוי נקבע ע"י "כולם", ולא נתן לו ע"י אביו בברית המילה? **רבי חיים קנייבסקי** עונה על כך לפי דברי המדרש – מאחר שעשו נולד אדמוני, חששו למול אותו ביום השמיני, שמא לא נבלע עדיין הדם באברים, ויפרוץ הדם החוצה בעת המילה, ולא ייעצר, וימות התינוק. כאשר גדל עשוי, בקשו יצחק שימול, אך עשו לא הסכים ולא נמול. על כך, נותר שמו של עשוי, כפי שקראו לו "הכל" – כל אנשי המקום, בעת היוולדו, ולא ניתן לו שם ע"י אביו. (מתוק האור)

"ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי" (כה-כד)

עשוי לא היה אמור להסכים ולותר על הירושה, שכן, יצחק אביו היה עשיר גדול, לאחר שירש כסף וזהב ורכוש רב מאברהם, ומדוע שיוותר עשוי על הרכוש הגדול שעתיד לפול בחלקו כשיירש את אביו! אלא שיעקב, בשל רצונו העז לזכות בבכורה, אמר לו: "מכרה **כיום** את בכורתך", כלומר את כל הכסף והזהב הללו, שיש ליצחק היום – אתה תקבל, אתה תהנה מכל העושר של אבינו, כי מכירת הבכורה היא רק מעתה ואילך, רק על מה שיתוסף מעתה יחול דין הבכורה שלי, והרי אבינו כבר זקן ויושב ספון בביתו ושוב לא ירוויח ממון רב... נמצא, שכאשר ברך יצחק את יעקב, זכה יעקב בכל הברכות ביושר, הוא לא גנב מאומה, שהרי קנה את הבכורה מאותו יום ואילך. (המהר"ל דיסקין)

"ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאוד" רש"י מפרש כי יצחק ראה גיהנום פתוחה מתחתיו... ויש אומרים כי ברגע זה יצחק הבין איך עשוי רימה אותו כל השנים והוא לא קלט זאת לכן נחרד.

הלכות מים אמצעים

- א. מים אמצעים חובה ליטול בין גבינה לתבשיל. ולפיכך האוכל מאכלי חלב ורוצה לאכול מאכלי בשר:
 - א. יקנח פיו בפת וכיוצא בזה, דברים שאינם נדבקים בפה. ב. ידיח פיו במשקים. ג. יטול ידיו או ינקה אותם היטב.
- ב. השותה חלב ורוצה לאכול בשר **אין** צריך נטילת ידיים וקינוח ע"י פת. אלא רק הדחת הפה.
- ג. המנהג להחמיר גם בתבשיל מרק שבישלו בו בשר (ולא אכלו את הבשר אלא רק את המרק) להמתין שש שעות.
- ד. בין בשר לדגים חובה ליטול ידיים שקשה לצרעת. וחמירא סכנתא מאיסורא (-חמורה הסכנה מהאיסור) וגם בזמן הזה יש להקפיד בזה. ובנוסף ישנה איזה משקה ויאכל פת או דבר שאינו נדבק בפה, כדי להעביר טעם הדגים.
- ה. האוכל דגים ע"י מזלג לדינא יש להקל שלא ליטול ידיו, אך אם נגע בדג תוך כדי אכילה או הוציא עצמות מפיו צריך ליטול ידיו.
- ו. מים אמצעיים צריכים ניגוב. ונוטלים במים ולא בשאר משקים, וכאשר אין מים יכול ליטול בשאר משקים וראוי לכתחילה שלא ליטול על קרקע.

מעשה עשה

יהודי אחד, קבלן במקצועו, היה מקורב מאוד ל"בבא סאלי" זצוק"ל. האיש היה ירא שמים ומקיים מצוות באמונה וביושר ותורם לצדקה מהונו ומאונו. בכל פעם שהיה נכנס אצל ה"בבא סאלי", היה הרב מאיר לו פנים, ונהנה בו. יום אחד נזדמן לו לבוא אל הרב. והנה, כאשר ראהו הצדיק נזדעק וקם למולו, והחל לצעוק עליו בקול רם ומחריד: "שקרן! רמאי! נוכל אתה! הולכת אותי שולל כל כך הרבה זמן!" נראה כי זעמו של הרב לא היה שגרתו, ובני הבית

כולם נזעקו לקול קריאותיו. אבל ה"בבא סאלי" לא הפסיק לצעוק, וקצף עליו כהנה וכהנה במשך דקות ארוכות ולא נתקררה דעתו עד אשר צעק בפניו: "צא מחדרי ואל תדרוך בו יותר!". מרוב בהלה יצא האיש מהחדר במנוסה. הוא בכה חרש בינו לבין עצמו ולא ידע את נפשו. "מה קרה?" שאל את עצמו "מה עשיתי בזמן האחרון? מה סיפרו לרב עלי?". הוא הלך לביתו, הסתובב בפיזור נפש מחדר אחד למשנהו, ולא מצא טעם לחייו. לבסוף החליט ללכת לאתר הבניה שלו אשר במצפה רמון, אולי יראה שם אנשים וישכח מצעריו. הוא שהה שם כמה שעות, ולקראת ערב לקח את הפועלים במכוניתו לביתם כמנהגו. האירוע כולו לקח פחות משניה; המכונית שנסעה לפניו בלמה בפתאומיות באחד העיקולים של כביש מצפה רמון, וכיוון שהיה שקוע בצער, תגובתו הייתה איטית למדי. כשהבחין בקורה לפניו ובלם, כבר היה מאוחר מידי. המכונית עפה אל התהום שמשמאל לכביש, והתגלגלה שם כאבן קטנה... למה לא הוצת מיכל הדלק הוא לא ידע. באותם רגעים הוא לא חשב על זה. הוא עיקם את הדלת, וזחל בשארית כוחותיו. אז ראה את מכוניתו מרוסקת ואת שני פועליו הגויים מתים. לפתע התפרץ בבכי: "ריבונו של עולם, בזכות התאמץ לטפס אל הכביש, ועצר טרמפ למשטרת ירוחם. הוא היה צריך להודיע על התאונה ועל ההרוגים. באמצע הדרך שינה את תוכניתו והחליט לנסוע לנתיבות אל ה"בבא סאלי".

"ייהיה מה שיהיה" חשב לעצמו "יצעק עלי הצדיק? אין ברירה. אני מוכרח ללכת אליו!" לפני דלת חדרו של ה"בבא סאלי" נעצר שוב. הוא דמיון לעצמו מה מחכה לו, ורוחו נשברה בקרבו. הוא אזר אומץ בקרבו, דפק ונכנס. והנה הבבא סאלי קם למולו בפנים צוחקות כבימים ימימה, ואמר לו: "ברוך הבא! ברוך הבא! אני מחכה לך. בוא, חביבי, תשב". זרם דמעות פרץ מעיניו של האיש, והמילים נעתקו מפיו. הוא הבין שאין טעם לספר לצדיק מה אירע ולכן קירר את התרגשותו והצליח לפלוט מילים אלו בלבד: "רבנו, תסביר לי מה היה היום?" "דע לך", אמר לו הבבא סאלי, "**כי המעשר שאתה נותן מכספך ללומדי התורה, מגן עליך כחומה בצורה, ולכן כמה פעמים שרצו המזיקים להזיק לך, לא יכלו. אבל בזמן האחרון התחלת להתגאות על מעשיך הטובים, ולכן למזיקים הייתה שליטה עליך. כשנכנסת אלי ראיתי את מלאך המוות כרוך סביבך, והבנתי כי אין שום דרך להציל את חיידך, אלא רק אם אצליח להוריד את גאוותך מידי. לכן השפלת אתך. וכאשר רוחך ירדה כל כך, עזב אותך מלאך המוות ולקח במקומך את הפועלים הערביים".**

אני והעולם

התלונן חסיד בפני רבי וולף מסטריקוב:

ר-ע הוא העולם, עד שאינך יכול לחיות בו...

החזיר לו רבי וולף: אין אתה כה טוב כפי שאתה חושב, ואין העולם כה רע כפי שאתה מאמין. בשעה שתלמד להכיר את עצמך, תכיר גם את העולם

יום אחד הלך רבי שמחה בונים מפשיסחה עם תלמידיו ברחוב. הגיעו אל מול אתר בניה והרב נעצר והסתכל בעובדי הבנין.

הסתכל והסתכל במשך דקות רבות. לבסוף המשיך בדרכו עם תלמידיו .

הדבר הזה התמיה אותם, מה לו לרב ולאתר הבניה הזה?

לשאלתם סיפר להם רבי בונים: יודעים מה ראיתי?

הפועלים עסקו בבניית בניין מקורות עצים שהוצמדו זו לזו ושימשו לקירות המבנה . אחד הפועלים ניסה להצמיד 2 קורות אבל באחת מהן הייתה בליטה קשה (עין). במקום לעבוד קשה וליישר את הבליטה הקשה, הפועל הזה חקק בקורה הסמוכה מגרעת מול הבליטה וכך הוא הצליח להצמיד את הקורות.

"הדבר הזה מלמד אותנו לקח חשוב" אמר הרב, עדיף וקל יותר במקרים רבים להתאים את עצמינו להפרעה שקיימת אצל הזולת במקום לעבוד קשה ולנסות ליישר אותנו.

מספר הרב יהודה עובדיה: באחת הפעמים באו לרב מרדכי אליהו זצ"ל זוג במריבה .

אמר הבעל: אשתי אינה מבשלת, אינה מכבסת, אינה דואגת לבית כבר כמה שבועות. אמרה האישה: אמת. אינני עוזרת בבית ואינני מתכוון לשנות את המצב.

ומה קרה? אמו של בעלי מתארכת אצלנו בכל שבת. בשעת שירת 'אשת חיל' מצביע בעלי על אמו ולא עלי. אם אינני אשת חיל עבורו אפסיק לעזור במלאכת הבית.

אמר הבעל: אשתי אישה טובה, אך רק אימי היא אשת חיל!

שמע הרב מרדכי אליהו את הצדדים וביקש מהאישה לצאת החוצה. קרא אליו את הבעל ואמר לו: מהיום תצביע על אשתך כשאתה שר 'אשת חיל' ובלב תכוון על אימא שלך .

שמח הבעל על העצה הטובה. קראו את האישה פנימה.

אמר לה הרב: תראי שמהיום בעלך יצביע עלייך בשעת שירת 'אשת חיל'. לא ידעה האישה שבעלה מכוון על אמו

בשעה שמצביע עליה ושמחה. שמח גם הבעל שנפתרה המריבה וחזרה אשתו למלאכת הבית. לאחר כמה זמן הגיע הבעל לבדו לרב מרדכי אליהו. שאלו הרב: נו, מה קורה? אמר הבעל: תשמע, מאז שאני מצביע על אשתי ב'אשת חיל' היא מנקה, מכבסת, עוזרת, מבשלת, והכל פי עשר ממה שהייתה עושה בעבר. רצייתי לשאול את הרב האם מותר לי

לא רק להצביע עליה בשעת שירת 'אשת חיל' אלא גם לכוון עליה ☺

חוטב העצים - נקודה למחשבה!

היה היה חוטב עצים חזק מאוד, שהתקבל לעבודה אצל סוחר עצים חשוב. השכר היה טוב וכך גם תנאי העבודה, לכן חוטב העצים היה נחוש לעבוד במלוא המרץ. ביום הראשון לעבודה, הבוס נתן לו גרזן והראה לו את האזור בו הוא

אמור לעבוד. חוטב העצים עבד בנחישות והביא 18 גזעים. "כל הכבוד!" שיבת אותו הבוס. המשך כך!"

חוטב העצים התרגש מהמחמאות והגיע למחרת אל היער, נמרץ לא פחות, אלא שהפעם חטב רק 15 גזעים. ביום השלישי הוא ניסה אפילו יותר, אבל חטב רק 10. כך, יום אחרי יום הוא הביא פחות ופחות עצים...

"מתי בפעם האחרונה השחזת את הגרון שלך?" שאל הבוס. "השחזתי את הגרון?" התפלל חוטב העצים, לא היה לי זמן להשחזי את הגרון, כי הייתי עסוק מאוד בניסיון לחטוב עצים... החיים שלנו הם כאלה. לפעמים אנחנו כל כך עסוקים בניסיון לחיות אותם, שאנחנו מפספסים מהם כל כך הרבה. בעולם של היום, נראה שכולם עסוקים יותר מתמיד, אבל פחות מאושרים מאי פעם. מדוע זה כך? האם יכול להיות ששכחנו להשחזי את הגרון? אין שום דבר רע בפעילות ועבודה קשה, אבל אסור לנו להיות עסוקים עד כדי כך שלא יהיה לנו זמן לעצור ולהרהר, ללמוד ולהתפתח, לנשום ולהינות. אם לא ניקח את הזמן כדי לחדד את הגרון, נאבד מהאפקטיביות שלנו ונעביר את החיים במרדף אחרי הזנב של עצמנו. אז עצרו לרגע ושאלו את עצמכם:

"מתי בפעם האחרונה השחזתי את הגרון שלי?" אם התשובה לשאלה לא עולה בבהירות, עכשיו, יכול להיות זמן מצויין לעשות זאת...

ביתו של רבי גדליה משה מזוועה היה תמיד עמוס באורחים, בית מלא אור תורה ואהבת ישראל. בין האורחים הרבים היו גם כמה ממרגלי השלטון הקומוניסטי, שהיו באים לבדוק האם מתכנסים שם ללמוד יהדות, דבר שהיה בו איסור מוחלט. הרב גדליה משה שידע זאת היטב לא הפסיק לרגע בפעולותיו, ובהפצת התורה והיהדות במסירות נפש אדירה. העונש הצפוי לא איחר להגיע - מאסר בלתי קצוב בסיביר! בתת תנאים הוחזק שם הרב, ביום עבד בעבודות פרך, ובלילה היה חוּק בחדר עם עשרות אסירים. דוחק אנושי, רעב וקור מקפיא היו מנת חלקם. סוף סוף הגיע הקץ לסבלו של רבי גדליה משה, ולאחר שנים של סבל אנושי בלתי נתפס, הודיעו לו שהוא עומד להשתחרר. הוא ארז את חפציו והובא בעיצומו של יום השבת אל מפקד המחנה יחד עם יהודי נוסף שגם לו הגיע הקץ לצרותיו. המפקד הורה להם לחתום בתחתית הטופס שהוצג לפניהם ואז ישוחררו לדרכם. רבי גדליה משה שהיה הראשון בתור - סירב. "שבת היום אינני חותם" אמר נחרצות. המפקד התרגז: "אתה עדיין ממשיך בעקשנותך הדתית? לא הועילו השנים שיוסרת כאן? אם לא תחתום תישאר פה ללא אפשרות שחרור עד יום מותך!". רבי גדליה משה לא התרגש כלל ואמר: "אשאר פה ולא אחתום". המפקד פנה ליהודי שעמד אחריו: "בוא, תחתום אתה ותצא!". היהודי, התרגש ממסירות נפשו של הרב ואמר אף הוא: "שבת היום ואינני חותם". הקצין היה כבר עצבני, אך טרם שהספיק להוציא מילה ניגש הרבי לדלפק וביקש את העט: "אני אחתום עבורו זה בסדר..". הקצין חשב שדעתו של הרבי נטרפה עליו. הרב שראה זאת הסביר: "עבורו זהו פיקוח נפש להישאר כאן, אני אחתום עבורו - פיקוח נפש דוחה שבת, אני יכול להישאר כאן ולא אחלל שבת עבורי!" ההצהרה הנרגשת הזו ומסירות נפשו של הצדיק היהודי למען שמירת השבת, עשתה את הבלתי ייאמן לליבו הקפוא של הקצין הרוסי, וללא חתימה, שני היהודים שוחררו לביתם.. למסור נפש בשביל יהודי זו מעלה עצומה. לא כולנו יכולים לנהוג כמו הרב גדליה משה ולמסור את נפשנו כדי להציל יהודי או לקיים אחת מתרי"ג המצוות.. אך יש בכולנו יכולת לעזור, לתמוך, לעודד ולוותר מעצמנו כדי שלאחר יהיה קל וטוב יותר.. לא פעם עמדנו במצבים שיכולנו לוותר מכבודנו ומהוננו בשביל החבר ובכך לעזור לו אך העדפנו להשאיר את הכבוד וההון תחת ידינו.. אם קצת נוותר ממה שיש לנו בשביל החבר, ניתן לו מעצמנו בשעת משבר זוהי ממש מסירות גדולה.. היום אתה תוותר ומחר.. יעשו זאת גם בשבילך..

העלון מוקדש: לעילוי נשמת מימון לנקרי בן ז'מילה ת.נ.צ.ב.ה
לעילוי נשמת יצחק בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ומנוחתם כבוד

<p>הרב הנדיק אלעזר אביצוריא בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה הרב הנדיק אלעזר אביצוריא בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה הרב הנדיק יוסף מיכאל בן רחל ת.נ.צ.ב.ה הרב הנדיק ישראל לוי בן רחל ת.נ.צ.ב.ה הרבנית רחל אביצוריא בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה ר' דוד בן פרחח למשחתי בן ישי ת.נ.צ.ב.ה ניסים (לעילוי) פ'רץ בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה רחל סיני בן טראן ויסקרון ודנפר ת.נ.צ.ב.ה אלי (למנוח) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה שלמה פ'רץ בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה עשתניר בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ראובן אשר בן פרחח ויזיל ת.נ.צ.ב.ה שלמה בן מיל טוב ת.נ.צ.ב.ה שמאל אלבו בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה אשר (משעוד) יציר בן עשה ת.נ.צ.ב.ה יוסף שנקובני בן איוו ת.נ.צ.ב.ה ניסים אדיר בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה יעקב מנן בן שרה ת.נ.צ.ב.ה וטיה בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה זוהרה בת תילה ת.נ.צ.ב.ה יעקב סולטנה בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה צבי נורא בן נורית ת.נ.צ.ב.ה שם טוב מרציאנו בן מרים ת.נ.צ.ב.ה אלי (למנוח) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן טימל למשחתי בן דוד ת.נ.צ.ב.ה עדיאלה בן ויקטוריה ת.נ.צ.ב.ה יוסף עשן בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה יעקב חייטמן בן פלורה ת.נ.צ.ב.ה יוסף יואל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה יהודית בת מיל ת.נ.צ.ב.ה פרדי בן דולי בריח ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה דוד נבאי בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה רויטל פנחס בן ספירה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אילון בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה דורון משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה פרל בת לאה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה פרחח בת פלורה ת.נ.צ.ב.ה זוהרה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה יעקב אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה קניגה בת מיל ת.נ.צ.ב.ה עליזה דרעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה זוהרה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה פרחח בת פלורה ת.נ.צ.ב.ה יעקב דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה חרייה בת רביניה ת.נ.צ.ב.ה עשום בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פרחח בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה יעקב דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה יעקב מנן בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה דבולון בן יצחק שפרה ת.נ.צ.ב.ה שמחה בת עשה ת.נ.צ.ב.ה גוליס בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה ציון אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אילון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה נאוה בת מרים ת.נ.צ.ב.ה וורה בת תרצה ת.נ.צ.ב.ה יעקב בן פלורה ת.נ.צ.ב.ה רסאל בן יעקב ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>חנה בת עשה ת.נ.צ.ב.ה עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה סרני עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה רעיון חיי בן פרישה ת.נ.צ.ב.ה יהודית שריק בן לילית ת.נ.צ.ב.ה רבי שלמה נוריו בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה טראן ודנפר בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה אילון ויזיר בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה מסעודה בת אסתר פ'רץ ת.נ.צ.ב.ה רעיון חיי בן פרישה ת.נ.צ.ב.ה אילון עשן בן מיל ת.נ.צ.ב.ה יהודה בן עשה ת.נ.צ.ב.ה שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה אסתר אדיר בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה משה אדיר בן קלי ת.נ.צ.ב.ה חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה יוסף דרעי בן שרה ת.נ.צ.ב.ה דוד נבאי בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה לוי נוסאני בן דוד ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן סתריה ת.נ.צ.ב.ה עשה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה עליזה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה עמרי בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה סעדי סעדיה בן נארגאני ת.נ.צ.ב.ה קיליס יולה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסי בן ששן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה סלים בן חביבה ת.נ.צ.ב.ה רויט בת מיר ת.נ.צ.ב.ה שרה בת רחל ת.נ.צ.ב.ה מרגלית בת דבורה ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>לעילוי נשמת אנדרה בן בתיה בריסאל אלום בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסף מימון בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ויקטוריה בת זוהרה ת.נ.צ.ב.ה חיים פ'רץ בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה שלמה חתן בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה שמעון חתן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה אברהם דנינו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ראובן איוו בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה סולטנה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה שראל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה סעוד דרין בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה יוזקאל יעקוב בן רביניה ת.נ.צ.ב.ה סלף בן פרחח פרידה ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן טסאס ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה יעקב איוו בן פרחח ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן סתריה ת.נ.צ.ב.ה משה בן טסאס ת.נ.צ.ב.ה סמיר פ'רץ בן משה ת.נ.צ.ב.ה חיה עשיווה עשה בן ליה ת.נ.צ.ב.ה רוב בת ניוארה ת.נ.צ.ב.ה איוו בר רחמה ת.נ.צ.ב.ה חייט בן עשמה ת.נ.צ.ב.ה מרים בן ויקטוריה נבאי ת.נ.צ.ב.ה מיסאל בן אחרון ת.נ.צ.ב.ה עליזה בת חנה (נאט) ת.נ.צ.ב.ה מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה</p>
---	--	--	---

העלון מוקדש לבריאותם לשמירתם ולהצלחתם ברוחניות ובגשמיות של: נתאל, אשר אושר, וחודיה בני שולמית, אדל חנה בת טל, חילה, טל, ועדו בנות כרמלה, יחאל בן חנה, שולמית בת מרים, אלעזר בן חנה, אסתר בת חנה שלמה, שרן אשר, דוד שמעון, ודניאל בני אסתר, בן דוד בן אלעזר, אלעזר, רינה, וסימה בנות מלכה, דוד בן פרחח, מלכה בת חרייה, משה בן חנה ובני משפחתו, אבי בן ציפורה, זוהרה בת ביהד ובני משפחתו, דוד בן מיל ובני משפחתו, פנחס בן דניאל ובני משפחתו, רחמים בן עליזה, שולה שלי בת חנה, אשר אסף בן רות ורפאל בדין בן נדי, משפחת יוסף ברוחניות ובגשמיות, סימון דניארו בן מיכאל ובני משפחתו טלחה ורנה בנות אלינה, **לרפואת השלמה ובמחרת של:** הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה, הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פייטו בן זאבי, מאיר בן רנה, חן בת יהודית, אסתר בת חנה, שמואל בן יפה, נתן ביתן בן מולה, לדניס גליה בת שמחה, מורארי נתן בן עליזה מיכל, זיו בן פאני, יצחק זקן בן מרים, רפאל בן מלכה, נתן יעקב בן ליה, ויוולט ציפורה בת דבורה, מסעוד בן סעדה, לרנה בת דורה, שאול עשהאל בן סרר, אליה בן ריימנה טובה בת עליזה (ליאורה), מלכה בת חרייה ומרים בת אסתר, חגייה יוסף בן מסעוד, חגייה בן חנה, אברהם בן רחל, שמעון דרין בן מרים, עידו אברהם חי בן שושנה, רועי בן אמי, לוי בן אסתר, חפשיט מאור ניסים בן רהביט, נקיליו לוי בת סעדה, נדרה בת נעמה, מימי שמחה בת אסתר, דוד בן רחל, דוד בן מיל, שאול בן חנה, אחרון יוסף בן אליה, מאיר בן אליה, צחי בן רחל, מרסל בן אליס, אדיר שלום, מרדכי בן רינה (סולטנה), מרים בן אסתר, ציפורה חתן בת פרחח, עומר בן ליאורה, מלכה בת וטיה וכל חולי עמך ישראל, **לזיווג הנון: רנה בת אלינה עדין בן רינה, חילה בת אליס עליזה, אמנון בן אסתר, אדיר שמעון בן ציפורה, רביד בן נדי, למורן ולימור בנות שמחה סימני, שירן וחו חנה בנות אירית, קרן בת אסתר, לרני על קיימא: לנתאל בן שולמית ומיטל בת אורלי, ששירן בת ארייס, בת חן בת שמחה, דוד בן מיל ועדו בת מרינה, נוי בת גוליס, שמואל בן יפה, מיטל בת יפה, שלום בן פיפי, לעיבה רינה בת מלכה ורפאל בן רינה, אסתר, דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר, אורטל בת נונה, שני בת זוהרה, לחן בת נונה, לילי בת דורית ועדו בן שאול וילט ציפורה.**